अस्य विश्वस्योद्भवं विचार्ययैरुत्पादितोऽसितेषां विश्वसृजां संकल्पं पिपीपृहि आर्षःप्रयोगः पूरयेत्यर्थः प्रचंडोयः पाखंडमार्गः सैवैंद्रीमायोपधर्मज
ननी तांजहि ॥३८॥ तथाचकृत्वायज्ञाग्रहंहित्वा वात्सल्यंस्नेहंकृत्वाइंद्रेणसहसंधानंचकृतवान् ॥३९॥ कृतमवभृथसंबंधिस्नानंयेनसतस्मै ४०॥
॥ ४१ ॥ तुष्टानांवाक्यंत्वयेति ॥ ४२ ॥ इतिचतुर्थटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ विंशेतुविष्णुनासाक्षात्पृथो

सत्वंविमृश्यास्यभवंप्रजापतेसंकल्पनंविश्वसृजांपिपीपृहि॥ऐंद्रींचमायामुपधर्ममातरंप्रचंडपाखंडपथंज
हिप्रभो॥३८॥ मैत्रेयउवाच इत्थंसलोकगुरुणासमादिष्टोविशांपतिः॥तथाचकृत्वावात्सल्यंमघो
नापिचसंदधे॥३९॥ कृतावभृथस्नानायपृथवेभूरिकर्मणे॥वरान्दुदुस्तेवरदायेतद्वर्हिषितर्पिताः॥४०॥
विप्राःसत्याशिषस्तुष्टाःश्रद्धयालब्धदक्षिणाः॥ आशिषोयुयुजुःक्षत्तरादिराजायसत्कृताः॥४१॥त्वया
हूतामहाबाहोसर्वएवसमागताः॥पूजितादानमानाभ्यांपितृदेवर्षिमानवाः॥४२॥इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेचतुर्थस्कंधेपृथुविजयेएकोनविंशोऽध्यायः॥१९॥ ॥७॥ ऋषिरुवाच भगवानपि
वैकुंठःसाकंमघवताविभुः॥यज्ञैर्यज्ञपतिस्तुष्टोयज्ञभुक्तमभाषत॥१॥ श्रीभगवानुवाच एषतेऽकार
षीद्भंगंहयमेधशतस्यह॥ क्षमापयतआत्मानममुष्यक्षंतुमर्हसि॥२॥सुधियःसाधवोलोकेनरदेवनरोत्त
माः॥नाभिद्रुह्यंतिभूतेभ्योयर्हिनात्माकलेवरम्॥३॥पुरुषायदिमुह्यंतित्वादृशादेवमायया॥श्रमएवपरं
जातोदीर्घयावद्धसेवया॥४॥अतःकायमिमंविद्वानविद्याकामकर्मभिः॥आरब्धइतिनैवास्मिन्प्रतिबुद्धो
ऽनुषज्जते॥५॥असंसक्तःशरीरेऽस्मिन्नमुनोत्पादितेगृहे॥अपत्येद्रविणेवाऽपिकःकुर्यान्ममतांबुधः॥६॥

र्यज्ञेऽनुशासनम् वरदानप्रसंगेनप्रीतिश्चान्योन्यमीर्यते ॥ १ ॥ मघवतासाकमिंद्रेणसहवर्तमानः॥ १ ॥ आत्मानंत्वांक्षमांकारयतोऽमुष्यत्वमपिक्षं
तुमर्हसि ॥ २ ॥ यर्हियस्मात्कलेवरमात्मानभवति अतस्तदभिमानेनभूतेभ्योनाभिद्रुह्यंति ॥ ३ ॥ ४ ॥ अविद्यास्वरूपाज्ञानं ततःकामस्ततःक
र्मतैरारब्धइतिविद्वानतएवप्रतिबुद्धआत्मज्ञोऽस्मिन्नैवानुषज्जते ॥ ५ ॥ तथाऽपिपुत्रादिममत्वेनभूतद्रोहेणचसंगोभवेत्तत्राह असंसक्तइति ॥६॥